

Pomažuće ruke, spasonosne ruke

starješina Koichi Aoyagi
iz Sedamdesetorice

Slijedimo savjet i primjer proroka i svaki dan tražimo one u potrebi.

Moja braćo i sestre, duboko sam zahvalan za priliku da govorim na ovom saboru. Zahvalan sam za predsjednika Thomasa S. Monsona i svjedočim da je on prorok živućeg Boga. Pod velikim sam dojmom predivnog primjera predsjednika Monsona koji je proveo svoj život koristeći svoje ruke da pomogne i spasi druge.

Živimo u vrijeme kad se mnogi ljudi suočavaju s nevoljama i u dubokoj su potrebi za pomoći zbog uništavajućih učinaka zemljotresa, tsunamija, uragana i drugih prirodnih katastrofa. Crkva poseže prema tim ljudima kroz humanitarnu pomoć. Članovi Crkve vjerno daju obilne posne prinose svaki mjesec i služe u duhu ljubavi. Oni doslovno nude ruke pomoći na Gospodinov način. Slijede zapovijed Gospodnju: »U svemu se spomenite siromaha i potrebnih, bolesnika i uciviljenih, jer tko to ne čini, taj nije učenik moj« (NiS 52:40).

Danas se želim usredotočiti na ruke koje pomažu i spašavaju duhovno. Gospodinovo djelo i slava je »ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39). Mnogi oko nas trebaju duhovnu pomoć. Dok nudimo ruku spasenja manje aktivnim članovima, obiteljima u kojima nisu svi članovi i onima koji nisu od naše vjere, pozivamo sve da »dođu ka Kristu«.¹

Kao novi obraćenik u Crkvi, iskusio sam duhovno izbavljenje kroz spasonosne ruke vjernog člana Crkve. Odrastao sam u Matsumotu u Japanu, blizu mjesta na kojem su se održavale Zimske olimpijske igre u Naganu. Moj zavičajni grad vrlo je sličan Salt Lake Cityju, dolina okružena predivnim planinama. Kad sam imao 17 godina, upoznao sam dva američka misionara, starješinu Cartera i starješinu Hayashija. Iako je među nama bila razlika od samo nekoliko godina, starješine su imali nešto predivno što nikada ranije nisam osjetio. Bili su predani, veseli i ispunjeni s ljubavlju i svjetlošću. Duboko su me se dojmile njihove kvalitete i želio sam postati poput njih. Slušao sam njihovu poruku i odlučio biti kršten. Moji roditelji, koji su bili budisti, snažno su se opirali mom krštenju. Uz pomoć misionara i Gospodina dobio sam dopuštenje i začuđujuće, bio kršten.

Slijedeće sam godine otišao na fakultet u Yokohamu. Živeći sam, daleko od mog zavičaja i ljudi koje sam poznao, postao sam usamljen i odlutao od Crkve. Jednog sam dana primio razglednicu od člana Crkve kod kuće. Napisala je da je čula da ne dolazim na crkvene sastanke. Citirala je stih iz Svetih pisama i pozvala me da se vratim u Crkvu. Riječi iz Svetih pisama su me osvojile. Pomogle su mi shvatiti da sam možda izgubio nešto važno i razmišljao sam i borio se mnogo dana. Zbog toga sam upamtio obećanje koje su mi misionari dali: »Ako čitaš Mormonovu knjigu i pitaš u gorljivoj molitvi je li obećanje iz Moronija istinito, znat ćeš istinu kroz moć Duha Svetoga.«²

Shvatio sam da nisam molio sa svim svojim srcem i odlučio sam to učiniti. Jednog sam jutra ustao rano, kleknuo u svom malom stanu i iskreno se pomolio. Na moje iznenađenje, potvrda Svetog Duha došla je kako je obećano. Moje srce je gorjelo, moje tijelo se treslo i bio sam

ispunjen s radošću. Kroz moć Svetog Duha naučio sam da Bog Otac i njegov sin Isus Krist žive i da su se uistinu ukazali Josephu Smithu. Donio sam odluku u svom srcu da se obratim i vjerno slijedim Isusa Krista ostatak mog života.

To duhovno iskustvo potpuno je promijenilo moj život! Odlučio sam služiti misiju iz zahvalnosti Gospodinu i članici Crkve koja me je izbacila. Nakon misije, zapečatio sam se u hramu za predivnu djevojku i bili smo blagoslovljeni s četvero djece. Nije slučajno, to je ista djevojka koja me je spasila šaljući mi razglednicu u onaj usamljeni stan u Yokohami prije mnogo godina. Uvijek ću biti zahvalan za milost Gospodina i pomoć te članice Crkve koja me je pozvala da još jednom »dođem ka Kristu«.³

Znam da mnogi od vas pružaju svoje ruke ljubavi i spasenja svaki dan. To se odnosi na vjernu sestru u Potpornom društvu koja se ne brine samo za sestre kojima je dodijeljena za posjetu, već za svaku sestru koja je bolesna ili u potrebi na neki drugi način. Ona često posjećuje druge i godinama jača vjeru mnogih. Prisjećam se biskupa koji često posjećuje udovice i udovce u svom odjelu. Taj način pomoći nastavio se mnogo godina nakon njegovog razrješenja.

Znam svećeničkog vođu koji provodi vrijeme s mladićem koji je izgubio svog oca. On mu se pridružuje u aktivnostima, podučava ga evanđelju i savjetuje ga onako kako bi to njegov otac činio. Jedna druga obitelj uživa u širenju evanđelja. I roditelji i djeca svjedoče o evanđelju ljudima oko sebe i vole ih mnogi.

Kao dio aktivnosti u Maloj školi, moja petogodišnja unuka stavlja sjeme kukuruza kokičara u staklenu bocu svaki put kad učini nešto dobro. Ona glasno pjeva ovu pjesmu iz Male škole dok teži učiniti dobro svaki dan: »Proroka slijedi, proroka slijedi, proroka slijedi, on znade put!«⁴

Nemam vremena ispričati vam sve dobre stvari koje vidim da članovi Crkve rade. Oni slijede savjet proroka, ne samo zbog dužnosti ili odgovornosti, već zbog svoje slobodne volje, anonimno i radosno.

Ponekad osjećamo da smo slabi i da nam nedostaje snage da izbavimo druge, no Gospodin nas podsjeća: »Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće« (Matej 25:40).

Završavam citirajući predsjednika Thomasa S. Monsona: »Moja braćo i sestre, okruženi smo s onima kojima je potrebna naša pažnja, ohrabrenje, podrška, utjeha i dobrotu – bili oni obitelj, prijatelji, poznanici ili stranci. Mi smo Gospodinove ruke na zemlji, s nalogom da služimo i podignemo njegovu djecu. On ovisi o svakome od nas.«⁵

Slijedimo savjet i primjer proroka i svaki dan tražimo one u potrebi kako bismo mogli biti ruke Gospodnje u pomaganju i spašavanju njegove djece. To je moja molitva u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Vidi *Propovijedaj moje evanđelje: A Guide to Missionary Service* (2004), 1.

2. Vidi Moroni 10:4-5

3. Vidi Matej 11:28

4. »Proroka slijedi«, *Dječja pjesmarica*, 36

5. Thomas S. Monson, »What Have I Done for Someone Today?« *Liahona*, studeni 2009, 86.